

— Arbeidet i det **Thorvaldsenske** Museum strider rast fremad under den utrættelige **Bindes-**
bold's kyndige Veiledning. Paa samme Tid som der decoreres paa Loftet i Arcaderne, frembyder det indre Gaardsrum Billedet af den travleste Virksomhed. I en Række af Billeder, der som en colossal Frise vil komme til at slynge sig rundt om Bygningens indvendige Mure, fremstilles efter antike Motiver en Bæddekjørsel, ligesaa det Dieblif Bognene begynde Løbet, til Seierherren har naaet Banens Meta og knælende modtager Prisen. Billederne, af et Slags guult Cement, ere incrusterede i Ralken og udmærke sig ligesaa meget ved deres Skjønhed, som ved den rige Afvexling i Stoffets Behandling; navnlig ere Hestene mesterligt tegnede. Opad Pillerne skyde sig frodige Laurbærbuste, nu og da afbrudte af Egetræer og Palmer. Det Hele frembyder et smukt og tiltalende Maleri af Menneſkeaaandens Kamp og Seier, og vil som saadant faae en forstærket Betydning ved Stedet, hvor det er anbragt. Midt i disse Omgivelser bliver **Thorvaldsens** Grav, uden noget Monument eller anden Prydelse, der kunde afdrage Tanken fra hans Personlighed, alene bedækket med Blomster,

„Bidnende smukt, at han end lever et blomstrende Liv.“